

Zaak C-496/19

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

25 juni 2019

Verwijzende rechter:

Commissione tributaria regionale della Campania (Italië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

29 september 2017

Verzoekende partij in eerste aanleg en appellante:

Antonio Capaldo SpA

Verwerende partij:

Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

---

[omissis]

DE COMMISSIONE TRIBUTARIA REGIONALE
[omissis]

DI CAMPANIA SEZ. STACCATA DI SALERNO SEZIONE 5 [omissis]
(belastingrechter in tweede aanleg, Campania,
nevenzittingsplaats Salerno, 5e kamer, Italië)

[omissis]

heeft de volgende

BESLISSING

gegeven

- op het beroep nr. 8959/2015

dat op 7 september 2015 is ingediend

- tegen beslissing nr. 940/2015 van de 14^e kamer van de Commissione Tributaria Provinciale di SALERNO (belastingrechter in eerste aanleg, Salerno, Italië),

in de procedure tegen:

AG[ENZIA] DOGANE UFFICIO DELLE DOGANE DI SALERNO
(douaneautoriteit - douanekantoor Salerno),

ingesteld door appellante:

ANTONIO CAPALDO S.P.A.

[*omissis*]

verdedigd door:

AVVOCATO M. SALZANO ROSARIA

EN AVVOCATO GIORDANO P. DE ROSA

[*omissis*]

Bestreden handelingen:

WIJZIGINGSAANSLAG nr. 5984 van de DOUANE inzake
DOUANERECHTEN

WIJZIGINGSAANSLAG nr. 5984 van de DOUANE inzake BTW BIJ INVOER

WIJZIGINGSAANSLAG nr. 5988 van de DOUANE inzake
DOUANERECHTEN

- op het beroep nr. 10157/2015

dat op 16 oktober 2015 is ingediend

tegen beslissing nr. 3675/2015 van de 10e kamer van de Commissione Tributaria Provinciale di SALERNO (belastingrechter in eerste aanleg, Salerno, Italië)

in de procedure tegen:

ANTONIO CAPALDO S.P.A.

[Or.2]

[*omissis*]

verdedigd door:

MARIA ROSARIA SALZANO - PIERLUIGI GIORDANO DOMENICO DE ROSA [*omissis*]

ingesteld door appellante:

AG[ENZIA] DOGANE E MONOPOLI UFFICIO DELLE DOGANE DI SALERNO (autoriteit douane en monopolies – douanekantoor Salerno)

Bestreden handelingen:

IST[ANZA] REV[ISIONE] ACC[ERTAMENTO] (verzoek om herziening van de vastgestelde aanslag) nr. PROT[OKOLL] 35873/2014 van de DOUANE inzake DOUANERECHTEN

IST[ANZA] REV[ISIONE] ACC[ERTAMENTO] nr. PROT[OKOLL] 35873/2014 van de DOUANE inzake BTW BIJ INVOER

- op het beroep nr. 10162/2015

dat op 16 oktober 2015 is ingediend

- tegen beslissing nr. 2413/2015 van de 2e kamer van de Commissione Tributaria Provinciale di SALERNO,

in de procedure tegen:

AG[ENZIA] DOGANE E MONOPOLI UFFICIO DELLE DOGANE DI SALERNO

ingesteld door appellante:

ANTONIO CAPALDO S.P.A.

[*omissis*]

verdedigd door:

SALZANO MARIA ROSARIA

AVV[OCATO] PIERLUIGI GIORDANO

[*omissis*]

Bestreden handelingen:

AVVISO DI ACCERTAMENTO (bericht houdende vaststelling van de belastingaanslag) no. PROT[OKOLL] N. 1297/14 van de DOUANE inzake DOUANERECHTEN

AVVISO DI ACCERTAMENTO no PROT[OKOLL] N 1297/14 van de
DOUANE inzake BTW BIJ INVOER

[Or.3]

Procesverloop

1. - Bij een verzoekschrift dat tijdig en overeenkomstig de vormvoorschriften werd ingediend, is de vennootschap „A. Capaldo” s.p.a., vertegenwoordigd en verdedigd als vermeld in de processtukken, bij de Commissione Tributaria Provinciale Salerno opgekomen tegen de beslissingen houdende afwijzing van haar verzoeken om herziening van de vaststelling van de douanedocumenten IMA nr. 1937S van 24 februari 2011 en IMA nr. 1993C van 25 februari 2011.
2. - Ter onderbouwing van haar beroep heeft zij in feite gepreciseerd dat zij „priëlen” uit China heeft ingevoerd waarvan de structuur deels van ijzer, deels van aluminium is, die zij per abuis had aangegeven onder tariefpost 6306120000 (die in een douanetarief van 12 % voorziet).

Naar aanleiding van een interne *audit* door een douaneadvieskantoor was evenwel *vastgesteld* dat de ten aanzien van de betrokken priëlen toegepaste tariefpost onjuist was: priëlen met een ijzeren structuur hadden namelijk moeten worden ingedeeld in tariefpost 7308909900 (die in een douanetarief van nul % voorziet), terwijl priëlen met een aluminium structuur in theorie moesten worden ingedeeld in tariefpost 7610909900, waarvoor een douanetarief van 6 % geldt.

Daarom stelde zij twee verzoeken om herziening van de vastgestelde invoerdocumenten die in casu aan de orde zijn in, waarbij zij verzocht om de tariefpost te wijzigen en de te veel betaalde bedragen aan douanerechten en btw terug te betalen.

3. - Bij de bestreden beslissingen wees het douanekantoor die verzoeken af en preciseerde het dienaangaande:
  - a) dat in het licht van de toelichtingen op de nomenclatuur van het douanetarief (afdeling XI van tariefpost 6306, punt 4) moest worden aangenomen dat de toegepaste tariefpost juist was;
  - b) dat regel 3 van de „Algemene regels voor de interpretatie van de Gecombineerde Nomenclatuur” niet van toepassing was omdat de litigieuze goederen „uitdrukkelijk in het douanetarief zijn vermeld”.
4. - Onder verwijzing naar de communautaire en nationale regeling inzake de procedure voor herziening van de vastgestelde aanslag en na toelichting van de beginselen die op de indeling douanetarief van goederen van toepassing zijn, laakte de vennootschap in rechte dat de bestreden handelingen onwettig waren, waarbij zij de volgende grieven aanvoerde:

a) dat de bij de invoer van de priëlen aangegeven tariefpost 6306120000 (zoals eenvoudig kon worden opgemaakt uit de TARIC, die op de website van de Agenzia delle Dogane kan worden geraadpleegd) betrekking [Or.4] had op: „*Dekkleden en zonneschermen voor winkelpuilen en dergelijke; tenten; zeilen voor schepen, zeilplanken, zeilwagens en zeilsleden; kampeerartikelen*”;

b) dat daaruit dus kennelijk blijkt dat een fout is gemaakt, aangezien priëlen geen dekkleden, tenten, zeilen of kampeerartikelen zijn;

c) dat priëlen trouwens – anders dan het douanekantoor meende – niet specifiek in het douanetarief zijn vermeld, aangezien daarvoor namelijk geen specifieke tariefpost bestaat;

d) dat zij in feite „mengsels” vormen, daar zij uit een ijzeren/stalen of aluminium draagstructuur en een bedekking van textiel bestaan, zodat het om een samengestelde structuur gaat d1) die bestaat uit een werkelijke draagstructuur waarop de bedekking rust, die d2) vanuit economisch oogpunt, zoals uit de bijgevoegde documentatie blijkt, moet worden geacht van groter belang te zijn dan de bedekking (gelet op het feit dat de kostprijs van de ijzeren en/of stalen structuur in de regel meer dan 60 % van de waarde van het prieel uitmaakt, en die van de aluminium structuur meer dan 80 %);

e) dat dienovereenkomstig – aangezien priëlen tenslotte niet in het Tarief zijn vermeld en uit de voorgaande overwegingen blijkt dat het om goederen gaat die zijn samengesteld uit verschillende materialen en zijn vervaardigd door samenvoeging van verschillende goederen – de desbetreffende indeling had moeten worden verricht overeenkomstig de Algemene regels voor de gecombineerde nomenclatuur, volgens welke „*mengsels, werken die zijn samengesteld uit of met verschillende stoffen dan wel zijn vervaardigd door samenvoeging van verschillende goederen, zomede goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein [...] worden ingedeeld naar de stof of naar het goed waaraan de mengsels, de werken, de stellen of de assortimenten hun wezenlijk karakter ontleen [...]*”;

f) dat in casu buiten kijf staat dat priëlen hun wezenlijke karakter ontleen aan de structuur aangezien: f1) de bedekking uit verschillende materialen kan bestaan (textiel, plastic, bamboe, palmladeren, enz.), terwijl f2) de kostprijs van de structuur, zoals uitgelegd, beslist meer gewicht in de schaal legt;

g) dat daarom op grond van de voornoemde Algemene regels in voorgestane zin moet worden geconcludeerd dat: g1) het prieel met een ijzeren structuur moest worden ingedeeld in tariefpost 7308; g2) het prieel met een aluminiumstructuur moest worden ingedeeld in tariefpost 7610;

h) dat ook op grond van verordening (EU) nr. 313/2011 dezelfde conclusie had moeten worden getrokken, die in haar bijlage bepaalde dat de hogere waarde van een van de materialen waarvan het goed is vervaardigd, aan het goed zijn wezenlijke karakter verleent, dat bepalend is voor de tariefindeling;

i) dat het verwerende douanekantoor – ten aanzien van de aangevoerde argumenten en overgelegde documenten – in de bestreden beslissingen weliswaar heeft verwezen naar de „Toelichtingen op de nomenclatuur van het douanetarief” [Or.5] (afdeling XI van tariefpost 6306, punt 4)” om vast te stellen dat sprake is van „specifiek in het douanetarief vermelde waren” en daarmee de toepassing van de aangevoerde „regel 3 van de Algemene regels voor de interpretatie van de Gecombineerde Nomenclatuur” uit te sluiten, maar dat het zijn aanname in feite niet heeft bewezen, noch gestaafd: dat was voor het verwerende douanekantoor in theorie ook niet mogelijk daar de tekst van de aangevoerde Toelichtingen geenszins aantekeningen betreffende hoofdstuk 63, onderverdeling 06 bevatte, laat staan een punt 4) , aangezien na post 6305 immers meteen tariefpost 6307 volgt;

j) dat het hoe dan ook geen nut had om te verwijzen naar de „Toelichtingen van de Zwitserse federale douaneautoriteit” – die inderdaad onder afdeling XI, tariefpost 6306, een punt 4) vermeldde, volgens hetwelk in deze tariefpost konden vervat zijn: „*alle [...] Tenten, beschuttingsmiddelen enz., met inbegrip van grote markt tenten (bijvoorbeeld circustenten), militaire tenten, met inbegrip van stokken, staken, enz.*” – omdat die toelichtingen namelijk ook een paragraaf bevatten die uitsluitend betrekking heeft op de tariefindeling van priëlen, waarmee – na een grondig onderzoek van de verschillen tussen „priëltenten” (bestaande uit een eenvoudige tentstructuur met doorgaans een bedekking van textiel) en „priëlen in de vorm van een pergola” (die, net zoals die welke verzoekster invoert, bestaan uit een echte dragende constructie waarop de bedekking rust) – de aangevoerde conclusie juist werd bevestigd, namelijk dat priëlen op basis van regel 3c) voor de interpretatie van het geharmoniseerd systeem (GS), ongeacht het materiaal waarvan de bedekking is gemaakt, moeten worden ingedeeld in tariefpost 7308 indien de draagstructuur van ijzer is, en in tariefpost 7610 indien die van aluminium is.

5. - Ter verweer tegen dat beroep heeft het douanekantoor zijn oorspronkelijke argumenten herhaald en tevens verduidelijkt:

a) dat de betrokken goederen van hetzelfde type waren als andere goederen die eerder met een ander invoerdocument waren ingevoerd en aan een fysieke verificatie waren onderworpen zonder enig bezwaar vanwege de namens de importeur handelende douane-expediteur;

b) dat volgens de regeling inzake de herziening van de vastgestelde belastingaanslag – waarin is bepaald dat het douanekantoor tot herziening „kan” overgaan – de beslissing om tot herziening over te gaan niet verplicht maar louter facultatief is;

c) dat de aangevoerde toelichtingen van de Zwitserse federale douaneautoriteit (die als punt van vergelijking met een kritische blik werden onderzocht) binnen het gemeenschapskader niet kunnen worden toegepast ten behoeve van een prejudiciële vraag.

6. - In haar repliek betwistte appellante de argumenten van het douanekantoor door aan te voeren:

[Or.6]

- a) dat niet kan worden aangenomen dat de omstandigheid dat de betrokken goederen van hetzelfde type waren als andere goederen die bij hun invoer aan een fysieke verificatie waren onderworpen, in de weg staat aan de inleiding van een procedure tot herziening van de vastgestelde aanslag (in die zin dat er geen enkele communautaire of nationale regel of praktijk bestaat die daaraan in de weg staat);
- b) dat het facultatieve karakter van de beslissing om tot herziening over te gaan niet kan worden aangevoerd als gegronde reden om iedere beslissing op een verzoek van een partij willekeurig aan het bestuur over te laten, maar in wezen een bevoegdheid/verplichting betreft ten aanzien waarvan de motiveringsplicht geldt;
- c) dat de verwijzing naar de toelichtingen op de Zwitserse regeling louter diende ter illustratie en ter bevestiging van de stelling dat de door het douanekantoor vermelde toelichtingen op de gecombineerde nomenclatuur van de Europese Unie in feite geen aantekeningen betreffende post 6306 bevatten, zoals in het verzoekschrift net was gespecificeerd;
- 6.- In de procedure op tegenspraak tussen partijen hebben de rechters in eerste aanleg bij vonnis nr. 940/14/20156 van 25 februari 2015 het beroep verworpen op grond van de volgende overwegingen (waarbij in wezen de argumenten van het douanekantoor werden overgenomen):
- a) de oorspronkelijk toegepaste tariefpost kan wel degelijk betrekking hebben op de ingevoerde priëlen daar deze post verwijst naar tenten en beschuttingsmiddelen;
- b) de door verzoekster aangevoerde toelichtingen van de Zwitserse federale douaneautoriteit niet kunnen worden toegepast op lidstaten van de Gemeenschap;
- c) de ingevoerde goederen waren van hetzelfde type als andere goederen die op het tijdstip van hun invoer reeds aan een fysieke verificatie waren onderworpen en ten aanzien waarvan was erkend dat zij in tariefpost 6306120000 kunnen worden ingedeeld.
- 7- Tegen dat vonnis ging de belastingplichtige in hoger beroep, waarbij hij aanvoerde dat het vonnis in zijn geheel onjuist was en verzocht om het te vernietigen.
- 8.- Met een apart beroepschrift, dat eveneens tijdig en overeenkomstig de vormvoorschriften werd ingediend, is diezelfde vennootschap tevens opgekomen tegen vonnis nr. 2413/11/2015 van 26 februari 2015, waarbij de Commissione

tributaria provinciale in een vergelijkbaar geding in wezen in gelijkaardige bewoordingen en gelijkluidend tot verwerping van het beroep had beslist.

- 9.- Met een apart hoger beroep heeft het douanekantoor op zijn beurt vonnis nr. 3675/10/2015 van 15 juni 2015 aangevochten, waarbij dezelfde Commissione tributaria provinciale in een andere samenstelling – ten aanzien van identieke feiten – het beroep van verzoekster daarentegen had toegewezen.

[Or.7]

10. - Tijdens de openbare terechtzitting van 29 september 2017 in de procedure op tegenspraak tussen partijen werd, nadat de raadslieden van de procespartijen hun conclusies opnieuw hadden toegelicht, geoordeeld dat de zaken – die ten behoeve van één gezamenlijke uitspraak waren gevoegd –, in staat van wijzen waren.

Motivering van de beslissing

- 1.- De bovenvermelde hogere beroepen, die in objectief en subjectief opzicht kennelijk samenhangen, moeten ten behoeve van één gezamenlijke beslissing worden gevoegd aangezien daarbij identieke kwesties, feitelijk en rechtens, moeten worden beslecht.
- 2.- Na een grondig onderzoek van de door beide partijen aangevoerde beroepsgronden, merkte de verwijzende rechter op dat de aan hem ter beoordeling voorgelegde kwesties betrekking hebben op:
- a) in de eerste plaats, (in formeel/ procesrechtelijk opzicht) de vraag of een partij toegang kan verkrijgen tot de procedure voor herziening van de vastgestelde aanslag, die het bestuur heeft geweigerd (welk standpunt wordt geschraagd door twee beslissingen waartegen hoger beroep is ingesteld, maar niet door het vonnis waartegen het douanekantoor hoger beroep heeft ingesteld) op grond van een tweeledige motivering: ten eerste dat het louter om een mogelijkheid gaat (die als zodanig niet kan worden getoetst indien geen gevolg wordt gegeven aan een verzoek om toegang of indien de toegang wordt geweigerd), en – parallel daarmee – ten tweede dat geen toegang tot deze procedure meer kan worden toegestaan vanwege de omstandigheid dat ten aanzien van goederen van hetzelfde type, zonder dat enig bezwaar was geuit, is erkend dat zij kunnen worden ingedeeld in tariefpost 6306120000;
- b) in de tweede plaats, (in materieel opzicht) de vraag of de oorspronkelijk toegepaste tariefpost gerechtvaardigd was op grond dat priëlen en „tenten en beschuttingsmiddelen” vergelijkbaar zijn.
- 3- Wat de eerste vraag betreft, moet ten aanzien van de vraag of de resultaten van de verificatie van goederen die eerder door de douane aan een verificatie zijn onderworpen, kunnen worden geëxtrapoleerd, worden opgemerkt dat volgens de communautaire rechtspraak [laatstelijk het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 27 februari 2014 in zaak C-571/12(, EU:C:2014:102)] die

mogelijkheid gerechtvaardigd is „wanneer het om identieke goederen gaat, waarbij het aan de verwijzende rechter staat om dit te verifiëren”.

Met name dat „[d]e vaststelling dat het identieke goederen betreft, [...] met name gebaseerd [kan] zijn op de controle van de handelsdocumenten en -gegevens aangaande de in- of uitvoertransacties ten aanzien van de betrokken goederen en aangaande de handelstransacties die later in verband met deze goederen plaatsvinden, en inzonderheid op de door de aangever verstrekte gegevens waaruit blijkt dat deze goederen afkomstig zijn van dezelfde fabrikant, dezelfde benaming en samenstelling hebben en er hetzelfde uitzien als de goederen waarop de eerdere douaneaangiften betrekking hadden”.

[Or.8]

De procedure voor herziening van de vastgestelde aanslag is op zijn beurt geregeld in artikel 11, lid 1, van decreto legislativo (wetsbesluit) nr. 374/1990, volgens welke het douanekantoor „de definitief geworden aanslag kan herzien, ook indien de goederen die het voorwerp ervan waren, ter vrije beschikking van de marktdeelnemer zijn gebleven of het douanegebied al hebben verlaten.”

Voorts bepaalt artikel 78, lid 1 en lid 2, van verordening (EEG) nr. 2913/92 (met het opschrift „Controle achteraf van de aangiften”): „De douaneautoriteiten kunnen na de vrijgave van de goederen ambtshalve of op verzoek van de aangever tot herziening van de aangifte overgaan” en „teneinde zich van de juistheid van de vermeldingen in de aangifte te vergewissen, overgaan tot een controle van de handelsdocumenten en -gegevens aangaande de in- of uitvoertransacties ten aanzien van de betrokken goederen en aangaande de handelstransacties die later in verband met deze goederen plaatsvinden”.

Tevens bepaalt artikel 11, lid 5, van het genoemde wetsbesluit nr. 374/1990 dat „wanneer bij de verrichte herziening blijkt van onjuistheden, omissies of fouten betreffende de gegevens waarop de vastgestelde aanslag berust, het kantoor overgaat tot rectificatie en daarvan mededeling doet aan de betrokken marktdeelnemer door middel van een kennisgeving.”

De bepaling lijkt in overeenstemming te zijn met artikel 78, lid 3, van verordening (EEG) nr. 2913/1992, welke bepaalt dat „indien uit de herziening van de aangifte of uit de controles achteraf blijkt dat de bepalingen die voor de betrokken douaneregeling gelden, op grond van onjuiste of onvolledige gegevens zijn toegepast, [...] de douaneautoriteiten [...] de nodige maatregelen [nemen] om een en ander recht te zetten”.

- 4.- Het douanekantoor stelt de bovengenoemde regeling juist te hebben toegepast door zijn beslissing om geen gevolg te geven aan het door de verzoekende partij ingediende verzoek om herziening, op grond dat zij geenszins nieuwe feiten had aangebracht waaruit kon worden afgeleid dat sprake is van onjuistheden, omissies of fouten betreffende de reeds verstrekte gegevens waarop de vastgestelde aanslag

berust (dienaangaande worden de foto's uit de catalogus van de goederen die in de voorgaande jaren zonder betwisting zijn uitgeklaard, ontoereikend geacht).

De verzoekende partij stelt daarentegen:

a) dat de bovengenoemde regeling ten aanzien van de herzieningsprocedure alleen vereist dat de vaststelling definitief is geworden en de (driejarige) verjaringstermijn niet is verstreken, zonder dat de wijze waarop de controle is verricht (automatische controle; controle van documenten of verificatie van de goederen) wordt geacht een beletsel voor de procedure te vormen.

b) dat de omstandigheid dat de goederen reeds eerder aan een verificatie zijn onderworpen dienovereenkomstig niet in de weg staat aan een procedure voor herziening van de vastgestelde aanslag.

[Or.9]

- 5.- Het vorige punt lijkt doorslaggevend te zijn voor de beslechting van het geding, aangezien de rechters in eerste aanleg (die overigens uiteenlopende *beoordelingen* eropna houden) het beroep op herziening hebben toegewezen, dan wel bij voorbaat hebben uitgesloten in het geval dat, zoals in casu, de goederen bij de invoer zonder enige betwisting aan een fysieke verificatie zijn onderworpen.

Gelet op het feit dat het een vraag betreft die, gezien de uiteenlopende beoordelingen, de uitlegging van bepalingen van Europees recht behoeft, lijkt het opportuun om de zaak krachtens artikel 267 van het Oprichtingsverdrag aan het Europese Hof van Justitie voor te leggen, zodat het bij wege van prejudiciële beslissing de volgende vraag beantwoordt:

„Staat de fysieke verificatie van de goederen op het tijdstip waarop zij worden ingevoerd, in de weg aan de inleiding van de procedure voor herziening van de vastgestelde aanslag als bedoeld in artikel 78 van verordening (EEG) nr. 2913/92, waarbij het communautair douanewetboek is vastgesteld?”.

- 6.- De overige geschilpunten –waarvan de beoordeling afhangt van het bevestigende antwoord op de prejudiciële vraag – zullen later in het kader van de procedure ten gronde worden behandeld.

[omissis]

[omissis] [schorsing van de behandeling van de zaak en instructies aan de griffier]

[omissis] 29 september 2017

[omissis]